

KULTUR

Kulturredaktør Mode Steinkjer
mode.steinkjer@dagsavisen.no

Tidal saksøkes fra Pakistan

Den amerikanske artisten og forretningsmannen **Jay Z'** strømmetjeneste Tidal er saksøkt av et pakistansk selskap. Saken kommer opp for norsk rett. Tidal kreves for 4,5 millioner kroner i manglende betalinger til teknologiselskapet Rockville etter et mislykket Telenor-samarbeid i Pakistan,

skriver Dagens Næringsliv. Tidal leverte plattformen, Telenor merkevaren og Rockville musikken til en abonnementsbasert strømmetjeneste som ble kalt «Telenor Music – powered by Wimp». Saken skal etter planen gå i Oslo tingrett i januar 2017. (NTB)

Når er en kunstner moden nok?

Håkon Bleken er blitt en kunstner vi søker til fordi han gir oss muligheten til å reflektere over de store spørsmålene.

De siste årene har vi sett en økt interesse for eldre kunstnere. Er det en varig trend som trosser samfunnets dyrking av ungdommen? Og ungdommen har det kanskje ikke så lett, de heller?

«**Jeg satser på** å ha blitt moden når jeg dør.» Håkon Bleken setter ikke sitt lys under en skjeppe i et intervju med psykiater Finn Skårderud i Aftenposten. Den aldrende kunstneren – han fyller 88 i januar – synes det først er nå han begynner å forstå ting. Han sier også at han med sin borgerlige bakgrunn lett kunne blitt en overflatisk snobb. I stedet er han blitt en kunstner vi søker til fordi han gir oss muligheten til å reflektere over de store spørsmålene.

Intervjuet ble gitt i forbindelse med Blekens utstillingsåpning i Galleri Brandstrup sist uke. Han er så produktiv at galleriet hadde måttet leie et ekstra galleri for å få plass til alt han har laget det siste året. Han har også hatt en stor museumsut-

stilling i Spania tidligere i år, så det er ikke noe i veien med arbeidskapasiteten. Samme uke som Bleken åpnet fikk tekstilkunstneren Elisabeth Haarr (71) stor oppmerksomhet for sin utstilling i Kunsthall Oslo. Hun er en gammel rebell som stadig og bokstavelig talt holder fanen høyt – utenfor galleriet i Barcode-rekken blafrer en stor, rød fane i vinden. I likhet med Håkon Bleken er hun ikke redd for å si sin mening om fenomener i samtiden.

Spørsmålet er om medieoppmerksomheten disse og andre eldre kunstnere har fått de senere årene bare er et tilfeldig blaff? Eller om det er symptomer på en økt interesse og respekt for eldre kunstnere? For samtidig med de to omtalte utstillingene gikk en annen tek-

stilkunstner, Brit Fuglevaag (77), stort sett under radaren da hun åpnet utstilling på Gulden kunstverk utenfor Drammen. For to år siden var både hun og Haarr med på utstillingen «Unwoven World» hos OCA/Office for Contemporary Art. Den tredje var Sidsel Paaske (1937–1980), som senere i år får en utstilling i regi av Nasjonalmuseet.

Før i tiden var erfaringen og kunnskapen som kom med alder verdsatt som den ressursen det er. Men i etterkrigstiden er trenden snudd mot dyrking av ungdom, opprør og oppfinnsomhet. Og ja, kreativitet er en ressurs som bør dyrkes frem og næres. Det beste er når kreativitet kombineres med erfaring, slik at gamle feil ikke gjentas.

Nylig ble Simone de Beauvoirs essay «Alderdommen» fra 1970

gitt ut på norsk. Der trekker hun opp et deprimerende bilde der den generelle trenden er at alderdom er blitt en pest og en plage. Selv om vi de senere år er blitt vant til å tenke på pensjonisttilværelsen som en tid fylt av familie og hobbyer. Men i bunnen ligger like fullt en forakt for alderdommens uunngåelige forfall, noe som resulterer i en manglende respekt for de ressurser som ligger hos den aldrende delen av befolkningen.

Den nevnte utstillingen arrangert av OCA er med og skaper et mønster. Det peker på en økt interesse for de kunstneriske praksisene som nå er en del av vår nære historie. Det er dem som gjerne omtales som mellomgenerasjonen, de som er født på 60- og 70-tallet, som står i spissen for denne gjenoppdagelsen. De har skjont at de

ikke vet noen ting om det deres foreldregenerasjon gjorde da de selv var barn, og at den offisielle

historien bare forteller en liten del av alt det som skjedde.

Ett eksempel på det er utstillingen «Stille revolt» på Museet for samtidskunst, som har siste visningsdag i morgen, søndag. Den presenterer alternative fortellinger som viser at 70- og 80-tallet var mer enn politisk kunst og heftig maleri. Utstillingen er blitt en suksess, og anbefales herved. Men det er de to kunstnerne Eline Mugaas og Elise Storsveen (begge født 1969) som innledet denne interessen for å utforske vår nære historie. De stod bak «Hold stenhårdt fast på greia di», utstillingen i Kunsthall Oslo våren 2013 som trakk en rekke kvinnelige kunstnere frem fra glemselen.

Eline Mugaas har fortsatt arbeidet og bidro til relanseringen av Siri Aurdal (født 1937) i Kunstnerens hus i våres. Aurdal har lenge levd i skyggen av sin berømte mor, tekstilkunstneren Synnøve Anker Aurdal (1908–2000), men opplever nå en velfortjent bølge av entusiasme. Nylig ble Siri

Det beste er når kreativitet kombineres med erfaring, slik at gamle feil ikke gjentas.